

Nr 51.

Ankom till riksdagens kansli den 27 maj 1919 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt, dels ock i ämnet väckta motioner.

Närvarande: herrar Källman, Röing, Wijk, Antonsson, Forssman, Rosén, Boman, Vännersten, Månsson i Hagaström*, Rune, Olsson i Kullenbergstorp, Nilsson i Kristianstad, Eliasson, Neess, Örne*, Broman, Westrup*, Olsson i Ramsta, Uddenberg och Lithander.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

I en den 21 mars 1919 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 258, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan i detta betänkande införda förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt.

Beträffande vad föredragande departementschefen enligt omfördä statsrådsprotokoll vid ärendets föredragning anført till motivering för förslaget, får utskottet hänvisa till propositionen.

Till utskottets behandling föreligga även två i förevarande ämne vid riksdagens början väckta motioner, vilka lämpligen böra komma under bedömande i samband med propositionen.

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 7 saml. 47 häft. (Nr 51.)

Motion II:29

I den ena av berörda motioner, II:29, har herr *Andersson* i Eliantorp med instämmande i motionens syfte av fem andra ledamöter av kammaren, hemställt, »att riksdagen ville besluta sådan ändring i gällande förordning angående krigskonjunkturskatt, att de inkomster, som skattskyldig ägare av jordbruksfastighet i sin deklaration om inkomst och förmögenhet uppgiver under litt. A I d, ej måtte tagas i betraktande vid påförande av krigskonjunkturskatt».

Motion II:166.

Vidare har av herr *Winkler* jämte sju andra ledamöter av andra kammaren framlagts en motion, nr 166, med yrkande, »att riksdagen ville för sin del besluta och i skrivelse till Kungl. Maj:t anmäla, att krigskonjunkturskatt på grund av taxering under år 1919 icke skall utgå samt att till följd härav det i 1919 års statsverksproposition såsom inkomst beräknade belopp för krigskonjunkturskatt 80,800,000 kronor måtte utgå».

I fråga om vad till stöd för de motionsvis väckta förslagen anförts, får utskottet hänvisa till de särskilda motionerna.

Utskottet.

Av departementschefens anförande till statsrådsprotokollet i ärendet framgår, hurusom efter all sannolikhet taxering till krigskonjunkturskatt, fränsett enskilda undantagsfall, icke skulle komma i fråga senare än 1920. Det skulle således ej återstå mera än två allmänna taxeringar till sådan skatt, nämligen i år och nästa år, och inkomsterna av innevarande års verksamhet inom handel, industri och övriga hithörande förvärvsgrenar skulle bliva det sista objektet för ifrågavarande beskattning.

Oomstritt torde numera vara, att grunderna för krigskonjunkturskatten icke äro förenliga med en rationell skattelagstiftning, och att desamma i praktiken ej sällan lett till obilliga resultat. Utan förbättring av de ursprungliga, för en provisorisk engångsskatt närmast beräknade grunderna har under de gångna åren den ena påbyggnaden eller skärpningen följt på den andra, varigenom bristerna i lagstiftningen blivit i sina konsekvenser allt mera kännbara.

Med anledning av en vid 1918 års lagtima riksdag väckt motion om revision i vissa hänseenden av förordningen om krigskonjunkturskatt yttrade bevillningsutskottet i sitt betänkande nr 17 bl. a., att gällande förordning om krigskonjunkturskatt i åtskilliga avseenden vore

behäftad med brister, som enligt sakens natur bleve mera framträdande ju längre tillbaka i tiden de förhållanden komme att ligga, som i författningen förutsattes som de normala till skillnad från krigskonjunkturen.

I samband med en vid nyssnämnda riksdag framlagd proposition nr 448, angående bl. a. skärpning av krigskonjunkturskattens tariff, uttalade departementschefen, att frågan om en mera allmän revision av skatten borde upptagas till prövning, för den händelse krigstillståndet komme att vara ytterligare någon längre tid, och i sitt betänkande nr 59 i anledning av berörda proposition m. m. framhöll utskottet, att ifrågavarande beskattning borde, så långt möjligt vore, läggas efter mera rationella grunder. Några närmare riktlinjer för en reformering vore vanskligt att i förväg utstaka, men för en blivande utredning mötte givetvis en mångfald synpunkter att utreda och pröva. Någon förmilig framställning i ämnet från riksdagens sida ansåg utskottet obehörlig, då frågan om revision redan vore uppmärksammas å vederbörligt håll.

Situationen är nu en annan. Krigstillståndet är praktiskt taget slut och är, såsom ovan angivits, krigskonjunkturskattens upphörande att emotse inom en nära framtid.

På grund härav har Kungl. Maj:t ansett förutsättningarna för den i förra årets proposition förebådade allmänna revisionen av krigskonjunkturbeskattningen ej vidare vara för handen. Departementschefen har i förevarande proposition, under erinran att taxering till krigskonjunkturskatt skulle komma att äga rum, utom innevarande år, ytterligare blott ett år, uttalat, att han »icke funnit tillräcklig anledning föreligga att söka åstadkomma någon omläggning av huvudgrunderna för krigskonjunkturbeskattningen att tillämpa under allenast detta sista taxeringsår.» Det hade för honom i stället gällt att tillse, vilka jämnningar, till åstadkommande av större rättvisa de skattskyldiga emellan, som kunde på grundval av gällande skatteförordning genomföras utan åsidosättande av de utomordentliga statsfinansiella intressen, som vore förknippade med denna beskattning.

I propositionen redogöres för de krav, som från åtskilliga representanter för näringslivet framförts i syfte, att krigskonjunkturskatten redan nu skulle helt borttagas. Gent emot dessa krav erinrar departementschefen, att statsbudgetens merbelastning för innevarande år med direkta krigstidsutgifter torde komma att väsentligt överstiga den intäkt den för året taxerade krigskonjunkturskatten torde giva. Med all säkerhet bleve så förhållandet, måhända i skärpt grad, jämväl för näst-

kommande budgetår. Det vore under sådana förhållanden icke möjligt att undvara en särbeskattning av under kristiden uppkomna merinkomster. Å andra sidan vore det föga billigt att söka i ett slag övervälta hela det mycket betydande belopp i skattemedel, som krigskonjunkturskatten representerade, å den allmänna inkomstbeskattningen.

Den allmänna riktning, i vilken gällande bestämmelser borde modifieras, har av departementschefen skisserats på följande sätt. »De böra taga sikte på själva avvecklingen av skatteformen i fråga och i avseende därå giva klara föreskrifter, när och i vilken mån uppkommande merinkomster skola upphöra att betraktas som beskattningsbara krigsvinster. Vidare böra sådana stadganden införas, varigenom den finansiella avskrivningen av krigskonjunkturskatten som statsintäkt tager sin början redan år 1920. Eljest skulle de oförmedlat och till hela sin vidd inställa sig under år 1921. Slutligen finner jag anlägget att, inom ramen för det statsfinansiellt möjliga och med beaktande dels av framförda önskemåls praktiska betydelse, dels av deras genomförbarhet utan djupgående omläggningar av taxeringsförfarandet, medverka till åvägabringandet av viss allmän lättnad för de enligt krigskonjunkturskatteförordningen skattskyldiga och viss utjämning dem emellan av skattebördan.»

På denna basis är det föreliggande förslaget om vissa ändringar i förordningen om krigskonjunkturskatt utarbetat. Den i propositionen lämnade sammanfattningen av förslagets huvudgrunder anser utskottet lämpligen böra här återgivas. Inom parentes anmärkes tillika, vilka paragrafer i förordningen, som beröras. Omförmälda grunder äro:

1) Skattefrihet för envar, som icke under åren 1914—1918 åtnjutit krigsvinst och således ej heller därför krigskonjunkturbeskattats åren 1915—1919 (3 § d).

2) Skattefrihet för den merinkomst, som må ha uppkommit under år 1919, i den mån den överstiger högsta krigskonjunkturbeskattade merinkomsten under föregående åren (6 §).

3) Skattefrihet för inkomstökning på grund av nyanläggningar eller utvidgning av anläggningar efter ingången av år 1919 (2 §).

4) Skattegränsen höjes till 10,000 kronor (3 § a) och 21 §).

5) Villkoret, att bolags inkomstprocent skall vara högre än medelprocenten 1913—1914, borttages (3 § c) och 16 §).

6) Beskattningsbar merinkomst begränsas, så att den högst får uppgå till den matematiska merinkomsten, minskad med 20 procent av medelinkomsten 1913—1914 (6 §).

7) I fråga om nya skattskyldiga minskas matematiska merinkomsten

med 10 procent av kapitalet, där kapital är nedlagt, eller eljest med 5,000 kronor (11 §).

8) Tariffnedsättning sker med i runt tal 20 procent men så anordnad, att för bolag nedsättningen främst kommer de svaga bolagen tillgodo (8 §).

Därest oförutsedda förhållanden ej inträda, torde man äga full rätt att, såsom Kungl. Maj:t gjort, räkna med att innevarande år blir krigstidens sista. Krigskonjunkturen för handel och näringar är förbi, och krigskonjunkturbeskattningen står inför sin avveckling. I detta sakläge torde det ej finnas skäl att företaga någon djupare reformering av skatteförfattningen, huru berättigade än därom framförda krav i och för sig kunna vara. Av de statsfinansiella hänsyn, departementschefen åberopat, låter det sig emellertid ej göra att i ett slag avveckla ifrågakvarande skatteform. Staten kan uppenbarligen ej avvara den å denna skattekölla beräknade inkomsten, och någon utväg att nu skaffa motsvarande intäkt från annat håll läter icke stå till buds. Utskottet delar till fullo Kungl. Maj:ts uppfattning, att avvecklingen måste ske successivt under beaktande av både statens och de skattskyldigas intressen.

*Utskottets
yttrande över
författnings-
förslaget.*

Den kompromiss härutinnan, som Kungl. Maj:ts föreliggande förslag kan anses innebära, vill utskottet beteckna såsom i stort sett rätt väl avvägd. Det är endast på en punkt, som utskottet måst ställa sig helt avvisande och i ett par avseenden som utskottet funnit sig kunna gå något steg längre i den föreslagna riktningen. Utskottet har i dessa fall funnit sig böra mera se på de skattskyldigas fördel.

För skattskyldighetens inträde i fråga om inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag förutsättes bland annat, att den vid det löpande årets taxering till inkomstskatt beräknade inkomstprocenten överstiger medeltalet av 1913 och 1914 års inkomstprocenter (3 § c). Redan i den förutnämnda propositionen nr 448 till förra årets lagtima riksdag föreslog Kungl. Maj:t, att denna förutsättning skulle borttagas. I samband med kristidens stora kapitalökning i många bolag kunde, enligt vad i propositionen framhölls, denna bestämmelse i vissa fall leda till obehörig skattebefrielse.

*Bolags
inkomst-
procent.*

Kammarrätten, som hördes i ärendet, erinrade »att icke varje ökning av kapitalet medför, även om den taxerade inkomsten ökas i förhållande till inkomstens medeltal, obehörig befrielse från taxering eller skatt. Om t. ex. kapitalet ökats sedan 1913 och 1914 års taxeringar genom verkliga inbetalningar från delägarna eller genom överföring till kapi-

talet av besparade vinstmedel, intjänade efter år 1913, är en i förhållande till inkomsten av det gamla kapitalet proportionerlig ökning av inkomsten helt naturlig och synes i regel icke böra föranleda skyldighet för vederbörande bolag att erlægga någon krigskonjunkturskatt. Under nu gällande lagstiftning blir ett dylikt bolag påfört matematisk merinkomst endast under förutsättning, att även inkomstprocenten överstiger inkomstprocentens medeltal. Detta synes också vara fullt riktigt och överensstämma med de principer, på vilka förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, i fråga om aktiebolags beskattning, är uppbyggd. Då förordningen om krigskonjunkturskatt nära ansluter sig till nyssnämnda förordning, synes även där principen om skattens beräkning å inkomsten i förhållande till kapitalet böra vinna undantagslös tillämpning. Så skulle emellertid icke bliva fallet, om den föreslagna ändringen genomfördes.»

Bevillningsutskottet fann kammarrättens erinringar fullt befogade och avstyrkte förslaget. Sedan första kammaren bifallit utskottets hemställan, men andra kammaren beslutat i enlighet med en av herr Källman m. fl. till förmån för förslaget avgiven reservation, segrade i gemensam votering första kammarens mening.

I förevarande proposition har berörda förslag om ändring i 3 § c) ånyo framlagts, huvudsakligen med återgivande av motiveringen från i fjol. Kammarrätten har åter avstyrkt förändringen och därvid hänvisat till sitt förra, ovan citerade uttalande.

Ej heller utskottet har funnit anledning att nu frånträda sin förra året intagna ståndpunkt. Utskottet får därför avstyrka bifall till den föreslagna ändringen i 3 § c) och i följd därav även till föreslagen ändring i 16 §, vilken senare är en ren konsekvens av den förra.

*Hänsyn till
penning-
värdets fall.*

Enligt gällande regel har man som bekant att vid bestämmandet av den beskattningsbara merinkomsten utgå från den matematiska merinkomsten såsom maximum, men har det lagts på den skattskyldige att bevisa, att och i vad mån den verkliga krigskonjunkturvinsten må hava varit lägre än den matematiska merinkomsten. Svårigheten att härutinnan förebringa övertygande bevisning har ej sällan medfört, att hela merinkomsten blivit taxerad. Detta har för de skattskyldiga känts så mycket obilligare, som i många fall den genom relation till 1912 och 1913 års intjänade vinster framkomna matematiska merinkomsten med hänsyn till penningvärdets starka nedgång varit allenast skenbar. Yrkanden hava därför gjorts om sådan höjning av inkomstens medelnivå

de båda fredsåren, att denna verkligen bleve jämförbar med det löpande årets inkomst.

Departementschefen medger det berättigade i berörda krav, men har sett sig förhindrad att på denna punkt »skipa full rättvisa de skattskyldiga emellan». Detta skulle nämligen påkalla en principiell omläggning av alltför genomgripande art för att kunna sättas i fråga för det återstående taxeringsåret. En så vittgående åtgärd skulle också medföra alltför stor minskning i skatteintäkten. Departementschefen har måst stanna vid att föreslå jämkning av medelinkomsten med visst procenttal. I enlighet härmed upptager propositionen föreskrift därom, att som beskattningsbar merinkomst icke får upptagas högre belopp än den matematiska merinkomsten, minskad med 20 procent av inkomstens medeltal 1913—1914 (6 §). I fråga om skattskyldiga, vilka allenast under ettdera av åren 1913—1914 varit taxerade till inkomst- och förmögenhetsskatt, träffar den föreslagna reduktionen det ifrågakommande årets inkomst, som i dylikt fall betraktas som matematisk merinkomst (11 §).

Åt nybildade företag, för vilka någon matematisk merinkomst ej finnes, har propositionen velat bereda en motsvarande förmån genom stadgande om rätt till avdrag för 10 procent av nedlagt kapital eller eljest med visst belopp, förslagsvis 5,000 kronor (11 §).

Även utskottet inser, att på förevarande område full utjämning icke kan åstadkommas. Utan att träda det statsfinansiella intresset för nära torde man dock kunna beträffande reduktionen av den matematiska merinkomsten gå något längre än Kungl. Maj:t. En höjning av reduktionsprocenten till 25 skulle innebära en ökad förmån för de skattskyldiga utan att, efter vad det vill synas, statskassan därigenom skulle tillskyndas alltför stor minskning i skatteintäkt.

Den förestående avskrivningen av krigskonjunkturskatten har Kungl. Maj:t velat förbereda genom föreslagen nedsättning av skattetariffen med i genomsnitt 20 procent. Den gällande tariffen gör icke åtskillnad mellan bolag och enskilda, men den föreslagna tariffsänkningen har differentierats i så måtto, att för enskilda skattskyldiga föreslås en proportionell sänkning med 20 procent, medan i avseende å bolagen skattelättnaden anordnats så, att reduktionsprocenten växer i samma mån som inkomstprocenten sjunker (8 §).

Även på förevarande punkt har utskottet velat taga ett något större steg än Kungl. Maj:t tillåtit sig. I fråga om de enskilda synes nedsättningen kunna skäligen sättas till 25 procent, och bör givetvis en motsvarande förändring göras i reduktionsskalan för bolagen. I

*Krigskonjunkturskattens avskrivning.
Nedsatt skattetariff.*

stället för de i förslaget upptagna procenttalen 0.01, 0.03 och 0.05 (8 § b) vill utskottet ifrågasätta resp. 0.01, 0.04 och 0.06. Något ökat avdrag skulle således icke tillkomma bolag med inkomstprocent över 60. I övriga fall blir enligt utskottets förslag avdraget höjt efter en sakta stigande skala med intill en fjärdedel.

Skillnaden mellan Kungl. Maj:ts förslag och utskottets i denna del åskådliggöres av nedanstående tablå:

Bolagets inkomstprocent	Nedsättning av skattebeloppet i procent		Bolagets inkomstprocent	Nedsättning av skattebeloppet i procent	
	Prop.	Utskottet		Prop.	Utskottet
100	—	—	40	10.0	12
90	1.0	1.0	35	11.5	14
80	2.0	2.0	30	13.0	16
70	3.0	3.0	25	15.5	19
60	4.0	4.0	20	18.0	22
50	7.0	8.0	15	20.5	25
45	8.5	10.0	10	23.0	28
			5	25.5	31

Punkten a) i 8 § är avfattad så att efter dess ordalydelse 20-procentsavdraget skulle tillkomma blott här i riket mantalsskriven svensk medborgare. Detta innebär uteslutande icke blott av utlänningar och i riket icke mantalsskrivna svenskar utan ock av juridiska personer, som ej äro bolag, såsom föreningar, ekonomiska och ideella, stiftelser, som ej äro att hänföra till fromma sådana, o. s. v. Då motiveringen ej innehåller någonting om sådan åtskillnad, synes närmast kunna ifrågasättas, om den verkligen varit avsedd. I varje fall kan utskottet ej anse densamma lämplig. Här är icke fråga om skattelindring på grund av mindre skatteförmåga, i vilka fall man ju brukar göra ifrågavarande begränsning. Efter utskottets mening bör därför punkten formuleras så, att den omfattar alla andra skattskyldiga än de i punkten b) omförmälda bolagen.

Även ett par formella justeringar i 8 § hava befunnits påkallade.

Övriga av Kungl. Maj:t föreslagna ändringar i förordningen om krigskonjunkturskatt hava icke givit anledning till erinran från utskottets sida. De synas innebära efter omständigheterna avpassade, rätt beaktansvärda modifikationer till de skattskyldigas fördel.

En följd av utskottets ovan angivna ställning till propositionen är givetvis, att den av herr *Winkler m. fl.* framförda motionen om krigskonjunkturbeskattningens omedelbara upphävande icke kunnat av utskottet biträdas.

*Motionen
II: 166.*

Vad slutligen beträffar den av herr *Andersson* i Eliantorp väckta motionen, vill utskottet icke bestrida, att det däri framförda spörsmålet i och för sig kunde förtjäna att undersökas. Då utskottet emellertid, såsom ovan framgått, förutsätter, att nästa år blir det sista året för taxering till krigskonjunkturskatt, och på denna grund ansett en eljest behöflig allmän revision av förordningen om krigskonjunkturskatt mindre ändamålsenlig, har utskottet ej heller velat ingå på någon reformering i den av motionären avsedda detaljen.

*Motionen
II: 29.*

Under återopande av vad i det föregående anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, med avslag å motionerna II: 29, av herr *Andersson* i Eliantorp, och II: 166, av herr *Winkler m. fl.*, samt med förklarande, att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 258 icke kunnat i alla delar bifallas, måtte antaga utskottets här nedan införda

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

Förslag

till

Förordning

om ändring i vissa delar av förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt.

Härigenom förordnas, att 2, 3, 6, 8, 11 och 16 §§ samt 21 § 1 mom. i förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

Härigenom förordnas, att 2, 3, 6, 8 och 11 §§ samt 21 § 1 mom. i förordningen den 30 juni 1916 om krigskonjunkturskatt skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 7 saml. 47 häft. (Nr 51.)

Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottets förslag.

2 §.

Med vinst, som i 1 § sägs, förstås av krigstillståndet föranledd ökning uti — — — — *tantième*.

Inkomstökning, som uppkommit på grund därav, att skattskyldig efter ingången av år 1919 börjat utnyttja nya eller utvidgade anläggningar för utövande av rörelse eller yrke, är ej att anse såsom av krigstillståndet föranledd vinst.

3 §.

För skattskyldighet förutsättes:

a) att den skattskyldige för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 10,000 kronor;

b) — — — — och 1914;

c) att därjämte, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för året till inkomstskatt taxerade inkomst överstiger 5 procent av bolagets kapital, sådant det vid årets taxering beräknats; samt

d) att skattskyldig under något av åren 1915 till och med 1919 varit taxerad till krigskonjunkturskatt.

6 §.

Det belopp — — — — *beskattningsbar merinkomst*.

Skattskyldigs beskattningsbara

2 §.

Med vinst, som i 1 § sägs, förstås av krigstillståndet föranledd ökning uti — — — — *tantième*.

Inkomstökning, som uppkommit på grund därav, att skattskyldig efter ingången av år 1919 börjat utnyttja nya eller utvidgade anläggningar för utövande av rörelse eller yrke, är ej att anse såsom av krigstillståndet föranledd vinst.

3 §.

För skattskyldighet förutsättes:

a) att den skattskyldige för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 10,000 kronor;

b) — — — — och 1914;

c) — — — — procentens storlek; samt

d) att skattskyldig under något av åren 1915 till och med 1919 varit taxerad till krigskonjunkturskatt.

6 §.

Det belopp — — — — *beskattningsbar merinkomst*.

Skattskyldigs beskattningsbara

Kungl. Maj:ts förslag.

merinkomst må icke bestämmas till högre belopp än det, vartill densamma vid taxering under något av åren 1915 till och med 1919 högst blivit för honom fastställd. Ej heller må såsom beskattningsbar merinkomst upptagas högre belopp än den matematiska merinkomsten, minskad med 20 procent av inkomstens medeltal.

8 §.

Krigskonjunkturskatt beräknas
— — — — 100 kronor.

Vid taxering år 1920 eller där-
efter skall det *enligt 1 mom.* beräk-
nade skattebeloppet minskas

a) i fråga om *här i riket mantals-
skrivnen svensk medborgare* med 20
procent av samma skattebelopp;

b) i fråga om inländskt aktie-
bolag eller solidariskt bankbolag,
därest bolagets till inkomst- och
förmögenhetsskatt taxerade inkomst
understiger 100 procent av bolagets
kapital, sådant detsamma vid årets
taxering beräknats,

för varje full tiondedel, varmed
den enligt 19 § i förordningen om
inkomst- och förmögenhetsskatt be-
räknade inkomstprocenten

understiger 100 men ej 60 procent
med 0.01 procent av ovannämnda
skattebelopp,

understiger 60 men ej 30 pro-

Utskottets förslag.

merinkomst må icke bestämmas till högre belopp än det, vartill densamma vid taxering under något av åren 1915 till och med 1919 högst blivit för honom fastställd. Ej heller må såsom beskattningsbar merinkomst upptagas högre belopp än den matematiska merinkomsten, minskad med 25 procent av inkomstens medeltal.

8 §.

Krigskonjunkturskatt beräknas
— — — — 100 kronor.

Vid taxering år 1920 eller där-
efter skall det enligt *ovanstående
tariff* beräknade skattebeloppet min-
skas

a) i fråga om *andra skattskyldiga
än inländskt aktiebolag eller
solidariskt bankbolag* med 25 pro-
cent av samma skattebelopp;

b) i fråga om inländskt aktie-
bolag eller solidariskt bankbolag,
därest bolagets till inkomst- och för-
mögenhetsskatt taxerade inkomst
understiger 100 procent av bola-
gets kapital, sådant detsamma vid
årets taxering beräknats,

för varje full tiondedel, varmed
den enligt 19 § i förordningen om
inkomst- och förmögenhetsskatt be-
räknade inkomstprocenten

understiger 100 men ej 60 procent,
med 0.01 procent av ovannämnda
skattebelopp,

understiger 60 men ej 30 procent,

Kungl. Maj:ts förslag.

cent med 0.03 procent av ovan-
nämnda skattebelopp,

understiger 30 med 0.05 procent
av ovannämnda skattebelopp.

Till ledning vid uträknan-
det av *i detta moment* omförmäld minsk-
ning av skattebeloppet utfärdar
Kungl. Maj:t erforderliga tabeller.

11 §.

Har skattskyldig endast under
ettdera av åren 1913 och 1914 varit
till inkomst- och förmögenhetsskatt
taxerad för inkomst, varom i 2 §
och 5 § andra stycket sägs, uträknas
den matematiska merinkomsten ge-
nom jämförelse med den under det
året taxerade inkomsten av nämnda
slag. För sådan skattskyldig må
såsom beskattningsbar merinkomst
icke upptagas högre belopp än sagda
matematiska merinkomst, minskad
med 20 procent av den för sist-
nämnda år taxerade inkomsten.

Har skattskyldig icke under nå-
gotdera av åren 1913 och 1914
varit taxerad för sådan inkomst, som
i 2 § och 5 § andra stycket om-
förmäles, anses den under löpande
året taxerade inkomsten av ifråga-
varande slag i sin helhet såsom
matematisk merinkomst. För sådan
skattskyldig må den matematiska
merinkomsten upptagas såsom be-
skattningsbar merinkomst endast om
och i den mån densamma överstiger,
i det fall att skattskyldig nedlagt

Utskottets förslag.

med 0.04 procent av ovannämnda
skattebelopp,

understiger 30 procent, med 0.06
procent av ovannämnda skattebe-
lopp.

Till ledning vid uträknan-
det av *här* omförmäld minskning av skatte-
beloppet utfärdar Kungl. Maj:t er-
forderliga tabeller.

11 §.

Har skattskyldig endast under
ettdera av åren 1913 och 1914 varit
till inkomst- och förmögenhetsskatt
taxerad för inkomst, varom i 2 §
och 5 § andra stycket sägs, uträknas
den matematiska merinkomsten ge-
nom jämförelse med den under det
året taxerade inkomsten av nämnda
slag. För sådan skattskyldig må
såsom beskattningsbar merinkomst
icke upptagas högre belopp än sagda
matematiska merinkomst, minskad
med 25 procent av den för sist-
nämnda år taxerade inkomsten.

Har skattskyldig icke under
någotdera av åren 1913 och 1914
varit taxerad för sådan inkomst,
som i 2 § och 5 § andra stycket
omförmäles, anses den under löpande
året taxerade inkomsten av ifråga-
varande slag i sin helhet såsom
matematisk merinkomst. För sådan
skattskyldig må den matematiska
merinkomsten upptagas såsom be-
skattningsbar merinkomst endast om
och i den mån densamma överstiger,
i det fall att skattskyldig nedlagt

Kungl. Maj:ts förslag.

kapital i företag för utövande av rörelse eller yrke, varom fråga är, och visar till vilket belopp kapital sålunda blivit av honom nedlagt, 10 procent av berörda kapital och i andra fall ett belopp av 5,000 kronor.

Utskottets förslag.

kapital i företag för utövande av rörelse eller yrke, varom fråga är, och visar till vilket belopp kapital sålunda blivit av honom nedlagt, 10 procent av berörda kapital och i andra fall ett belopp av 5,000 kronor.

16 §.

Konungens befallningshavande
— — — — skattskyldiga.

I denna längd — — — — uträknad skatt. För inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag angivas därjämte bolagets kapital och inkomstprocent enligt det löpande årets taxering. Härutöver skola i längden antecknas kända särskilda förhållanden, som kunna inverka på taxeringen.

21 §.

1 mom. Skattskyldig, som för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 10,000 kronor och därvid beskattats för tantième, skall avgiva särskild deklaration om tantième.

Denna deklaration — — — —.

21 §.

1 mom. Skattskyldig, som för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 10,000 kronor och därvid beskattats för tantième, skall avgiva särskild deklaration om tantième.

Denna deklaration — — — —.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920; dock att bestämmelserna i 3 § c) och 16 § skola

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 7 saml. 47 häft. (Nr 51.)

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1920.

*Kungl. Maj:ts förslag.**Utskottets förslag.**äga tillämpning vid taxering till krigs-
konjunkturskatt jämväl år 1919.*

Stockholm den 26 maj 1919.

På bevillningsutskottets vägnar:

G. W. KÄLLMAN.

Reservationer:av herr *Rosén*, som ansett, att Kungl. Maj:ts proposition bort av
utskottet tillstyrkas; samtav herr *Lithander* mot vissa delar av motiveringen.
